

РЕШЕНИЕ

№ 6714

гр. София, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 24.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5753** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.194 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на С. И. К. от [населено място] срещу Заповед № РД-30-2912/26.05.2023 година на Председател на Държавна агенция“ Технически операции“, с която последният на основание чл.194,ал.2,т.1, чл.194,ал.1, чл.197, ал.1,т.3 и чл.200,ал.1,т.11 предложение второ и ал.2 от ЗМВР, във връзка с чл.19 г, ал.1,т.1,т.7 и ал.2, чл.19, ал.1, т.1 и ал.2 от ЗСРС наложил дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от 6 месеца на С. И. К.- старши агент III степен в ДБ при ДАТО.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност оспорената заповед. Твърди се, че същата е постановена в нарушение на чл.146 от АПК- съществено нарушение на административно-производствените правила, материалния закон и целта, която преследва законът, като заповедта не отговаря на изискванията на чл.210,ал.1 от ЗМВР, като дисциплинарното производство е проведено в нарушение на Инstrukция № 8121з-877 от 6 юли 2021 година за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР и чл.206,ал.1 от ЗМВР, като дисциплинарно-наказващият орган изобщо не е обсъдил направените възражения от страна на оспорващия в хода на дисциплинарното производство и не е отчел здравословното и състояние и медицинските предписания, не е посочено на какво правно основание е дадено устното разпореждане на прекия ръководител и съгласно Вътрешните правила на ДАТО на последваща проверка се явяват служителите, които в рамките на една

година са извършили три нарушения по време на движение и не предвидена проверка на способностите, не е отчетено обстоятелството, че оспорващият има здравословен проблем, за който е представила предписания на здравните власти, и които в нарушение на тези предписания разпореждат явяването и на изпит, който не е необходим. Посочва се още, че заповедта не съответства и на целта на закона. Иска се отмяна на заповедта и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият- С. И. К., редовно и своевременно призован, не се явява. Жалбата и на заявените основания се поддържа от адвокат Р., редовно упълномощена, която заявява, че оспорващият не е запознат с Вътрешните правила, които предвиждат да се яви на изпит. Иска се отмяна на заповедта и се претендират и сторените по делото разноски.

Ответникът по оспорването- Председател на ДАТО редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт П. и Р., редовно упълномощени, които оспорват жалбата като неоснователна и молят да бъде отхвърлена. Заявяват претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Желаят разноските на жалбоподателя да бъдат определени по съразмерност и справедливост.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

На 20.10.2014 година, оспорващият С. И. К. е назначена на експертна длъжност- Старши агент III степен в Сектор 23 на Отдел 02 в Дирекция“ Б.“/ видно от приложения на лист 94 от делото Акт за встъпване в длъжност.

На 08.03.2023 година до Председател на ДАТО е депозиран Доклад от Д. Б. ВПД Директор на ДБ при ДАТО относно неизпълнение на разпореждане от служител от отдел 02 към ДБ при ДАТО, в който подробно е посочено какво е било поведението на оспорващия Кръстава и неизпълнение на дадено разпореждане от страна на прекия и ръководител да се яви пред постоянно действаща комисия от служители на отдел“ Автотранспорт“ към ДУС с цел проверка квалификацията за водач на служебен автомобил.

Със Заповед № РД-30-1378/13.03.2023 година, Председател на ДАТО образувал дисциплинарно производство срещу оспорващия, определил за дисциплинарно-разследващ орган Комисия от служители на ДАТО в състав- Председател – А. Д. Д.- Началник на отдел“ Човешки ресурси“ и членове- Д. М. И.– старши инспектор в Дирекция“ Инспекторат“ и С. В. Р.- старши експерт в Дирекция“ Правно – нормативно обслужване“ който да проведе дисциплинарното производство.

На 16.03.2023 година Председател на Дисциплинарно- разследващия орган отправил Покана до оспорващия да се яви на дата 16.03.2023 година в 14,45 часа в ДАТО за запознаване със Заповедта за образуване на дисциплинарно производство.

Поканата е връчена лично на оспорващия на дата 16.03.2023 година в 14,40 часа.

Оспорващият е запознат със Заповедта за образуване на дисциплинарно производство на дата 16.03.2023 година в 15,25 часа и то в присъствието на адвокат Ч.- подпомагач в защитата и .

На 24.04.2023 година е изготвена Обобщена справка от Дисциплинарно-разследващия орган, с която е предложено на оспорващия да бъде наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от 6 месеца за извършеното от нея дисциплинарно нарушение.

На 25.04.2023 година Дисциплинарно– разследващият орган отправил Покана до

оспорващия да се запознае с Обобщената справка и в срок от 24 часа от запознаването и е дадена възможност да депозира своите писмени възражения и допълнителни обяснения във връзка с Обобщената справка.

Поканата е връчена на оспорващия на дата 25.04.2023 година в 12,00 часа.

На 24.04.2023 година, оспорващият депозирал писменото си възражение срещу Обобщената справка до Председател на ДАТО, като върху възражението има отбелязване “ Запознат, Председател на ДАТО Б. Б. на дата 09.05.2023 година“

На 09.05.2023 година до Председател на ДАТО е депозирано Становище от Дисциплинарно- разследващия орган, с което е предложено на оспорващия да бъде наложено дисциплинарно наказание“ Порицание“ за срок от 6 месеца.

Върху Становището има отбелязване на дата 09.05.2023 година и подпис.

На 26.05.2023 година ответникът по оспорването издал оспорената Заповед № РД-30-2912, с която наложил дисциплинарно наказание – „Порицание за срок от 6 месеца“ на оспорващия С. К..

Заповедта е връчена лично на оспорващия на дата 01.06.2022 година .

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в срока по чл.149,ал.1 АПК,от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспорената Заповед рег.№РД-30-2912/26.05.2023 година на Председател на ДАТО-представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове. При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта е издадена от компетентен по смисъла на чл.204,ал.1, т.3 от ЗМВР орган-това е Председател на ДА“ТО“, който съгласно чл.19 г от Закон за специални разузнавателни средства (Нов - ДВ, бр. 70 от 2013 г., в сила от 9.08.2013 г.) организира, ръководи и контролира дейността на агенцията; представлява агенцията; утвърждава длъжностното разписание на длъжностите в администрацията на агенцията и длъжностните характеристики на служителите в нея;. създава и закрива структурни звена в рамките на утвърдения бюджет и числен състав;. предлага проекта на годишен бюджет;. изпълнява бюджета; ръководи управлението на човешките ресурси; отговаря за управлението на предоставените на Държавна агенция "Технически операции" вещи; утвърждава Етичен кодекс за поведение на служителите в Държавна агенция "Технически операции"; осъществява сътрудничество със сродни служби на други държави и с международни организации;. изпълнява и други правомощия, определени в закон. По силата на алинея втора на чл.19г от Закона за специални разузнавателни средства при изпълнение на правомощията си председателят издава заповеди и други актове, предвидени в закон. В Чл. 19з. (Нов - ДВ, бр. 70 от 2013 г., в сила от 9.08.2013 г.) от ЗСРС,дейността, структурата и организацията на работа на Държавна агенция "Технически операции" се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет. Съгласно чл.6 от Устройствения правилник, Председателят утвърждава класификатор на

длъжностите в ДАТО, като осъществява правомощията на орган по назначаването на държавните служител и в ДАТО съгласно Закона за специалните разузнавателни средства. Наред с това, изрично нормата на чл.207,ал.1, т.2 от ЗМВР е предоставила правото на Председател на ДА“ТО“ да бъде дисциплинарно- наказващ орган по смисъла на чл.207,ал.1,т.2 от ЗМВР за всички нарушения/ - за държавните служители на младши изпълнителски длъжности и за стажантите за постъпване на младши изпълнителски длъжности. Съгласно чл.19в. (Нов - ДВ, бр. 70 от 2013 г., в сила от 09.08.2013 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2015 г., доп. - ДВ, бр. 84 от 2017 г.) Държавна агенция "Технически операции" се ръководи от председател, който се назначава с указ на президента на републиката по предложение на Министерския съвет за срок 5 години.

От приложените по делото доказателства е видно , че лицето Б. Б. е назначен с Указ на Президента на РБ за Председател на ДА“ТО“ № 247/17.10.2022 година считано от 23 октомври 2022 година до 23 октомври 2027 година.

Спазени са изискванията за форма, като заповедта съдържа всички реквизити, визирани в чл.210 от ЗМВР.Съгласно сочената разпоредба,дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед,в която задължително се посочват: извършителят;мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага, срокът на наказанието, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта/.

При издаване на заповедта, дисциплинарно- наказващият орган е спазил процесуално- правните разпоредби и материално – правните разпоредби.

Съгласно чл. 205,ал.1 от ЗМВР,дисциплинарно производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител, а за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарно наказващият орган може да разпореда извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване В алинея трета на същия текст изрично е посочено, че държавният служител, срещу когото се води дисциплинарно производство, може да участва в производството самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР или адвокат. Подпомагащите лица по ал. 3 със съгласието и в присъствието на държавния служител, срещу когото се води дисциплинарното производство, могат- да се запознаят със заповедта за образуване на дисциплинарното производство, с обобщената справка с резултатите от разследването и с всички материали по производството; запознаването и получаването на копия се удостоверява с подпис и дата, да правят необходимите извлечения и копия от материалите по производството при условията на [чл. 34 от Административнопроцесуалния кодекс](#), да представят доказателства, да правят искания, бележки и възражения. Участието в дисциплинарното производство на лицата по ал. 3 се осигурява от служителя, срещу когото то се води, и тяхното отсъствие по неуважителни причини не е пречка за извършване на действия по производството.

В чл. 208 от ЗМВР е доуточено, че при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по [чл. 198 - 202](#) или по [чл. 203, ал. 1, т. 1](#) дисциплинарното производство може да започне и без издаване на заповед. В този случай дисциплинарното производство започва с първото действие за установяване на нарушението.

В конкретния случай от доказателствата по делото е видно, че дисциплинарното производство е образувано със Заповед за образуване на дисциплинарно производство от 13.03.2023 година, с която е определена Комисия в състав, който следва да извърши дисциплинарното разследване.

В чл.3,ал.2 от ИНСТРУКЦИЯ № 8121з-877 ОТ 6 Ю. 2021 Г. ЗА ДИСЦИПЛИНАТА И ДИСЦИПЛИНАРНАТА ПРАКТИКА В МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ,Издадена от министъра на вътрешните работи,Обн. ДВ. бр.59 от 16 юли 2021г е посочено, че дисциплинарното производство е система от законоустановени последователни действия по събиране на доказателства за установяване на извършено дисциплинарно нарушение от привлечения към дисциплинарна отговорност служител, както и по налагане на дисциплинарно наказание при доказано нарушение. Съгласно чл.44,ал.1 от Инструкцията, Дисциплинарното производство започва с издаването на заповед от компетентния дисциплинарно наказващ орган, Заповедта по ал. 1 съдържа данни за извършителя, данни за извършеното дисциплинарно нарушение, предвиденото наказание за нарушението, дисциплинарно разследващия орган, на когото се възлага разследването, срока за извършване на разследването,правата на служителя, срещу когото е образувано дисциплинарното производство.

Въпреки, че в заповедта за образуване на дисциплинарното производство липсва определен срок за извършване на дисциплинарното производство, то това не е съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице и не води до опорочаване на дисциплинарното производство/ още повече, че такъв довод не се съдържа в жалбата. Нещо повече дори- дори и да не е определен срок за разследването по образуваното дисциплинарно производство, то по аргумент от нормата на чл.205,ал.6 от ЗМВР дисциплинарното производство приключва в срок до 4 месеца от образуването му, а по дисциплинарни производства, представляващи фактическа и правна сложност, този срок може да бъде продължаван до два месеца със заповед на органа по [чл. 204](#). В конкретния случай, дисциплинарното производство е образувано със Заповед от 13.03.2023 година на Председател на ДАТО, а Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е от 26.05.2023 година и самото дисциплинарно производство е приключило в рамките на предвидения четиримесечен срок от образуването му.

При определяне на състава на Дисциплинарно- разследващия орган Дисциплинарно- наказващият орган е спазил процедурата, регламентирана в чл.15 от Инструкцията/ която норма има препоръчителен характер, а не задължителен, като е използван изразът „при възможност/ а не непременно/- При възможност в състава на проверяващата комисия или дисциплинарно разследващия орган се включват служители с квалификация и опит в служебната дейност, по която се извършва проверката по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#) или дисциплинарното производство, които не са участвали в проверка по същия случай срещу същия служител, от структурно звено, различно от това, в което работи служителят, срещу когото се води проверката по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#) или дисциплинарното производство, от звената "Човешки ресурси", с юридическо образование.

Спазена е процедурата, регламентирана в нормата на чл.18 от ИНСТРУКЦИЯ № 8121з-877 ОТ 6 Ю. 2021 Г. ЗА ДИСЦИПЛИНАТА И ДИСЦИПЛИНАРНАТА ПРАКТИКА В МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ,Издадена от министъра на вътрешните работиОбн. ДВ. бр.59 от 16 юли 2021г, сочеща, че върху

копие от заповедта за проверка по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#) или за образуване на дисциплинарно производство служителят, срещу когото се извършва проверката или се води дисциплинарното производство, посочва адрес за получаване на съобщения и данните по [чл. 18а, ал. 4 от АПК](#), подпомагащия го в защитата и неговите адрес за получаване на съобщения и данни по [чл. 18а, ал. 4 от АПК](#). По всяко време в хода на проверката по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#) или на дисциплинарното производство служителят с писмено уведомление може да смени избраното лице, подпомагащо го в защитата. Уведомлението по ал. 2 се представя от служителя пред проверяващата комисия или дисциплинарно разследващия орган. Извън случаите на [чл. 207, ал. 11 от ЗМВР](#) призоваването във връзка с проверка по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#) или дисциплинарно производство се извършва с призовка по [чл. 47 от АПК](#). Държавният служител, срещу когото се извършва проверката, се запознава със заповедта, което обстоятелство удостоверява с подпис и отбелязване на дата и час/ а в чл.205,ал.2 от ЗМВР,за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарно наказващият орган може да разпорежи извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване, като оспорващият е запознат със Заповедта за образуване на проверка и е посочено, че ще бъде подпомаган в защитата си от адвокат Ч.

За резултатите от дисциплинарното производство е изготвена Обобщена справка, с която служителят се е запознал срещу подпис, поканен е да даде допълнителни писмени възражения и обяснения в срок от 24 часа от запознаване с Обобщената справка, дадените възражения, в които се съдържат и писмените обяснения са приети от Дисциплинарно- наказващия орган.

При издаване на заповедта са спазени и материално- правните разпоредби.

Дисциплинарната отговорност на служителите от МВР се реализира в рамките на дисциплинарно производство, в което се установява нарушението на служебната дисциплина и се налага някое от предвидените дисциплинарни наказания. Съгласно чл. 194,ал.4 от ЗМВР дисциплинарната отговорност е лична, като всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия,извършени виновно в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата длъжност и правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.Следователно нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъщественото деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя. Съгласно чл. 3,ал.1 от Инструкцията за дисциплинарната практика в МВР, действаща към момента на извършване на нарушенията и на установяването им, дисциплинарната отговорност на служителите от МВР е отговорността, която те носят при извършване на нарушение на служебната дисциплина.

Съгласно чл.142 от ЗМВР служителите в МВР са държавни служители - полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението, държавни служители и лица,работещи по трудово правоотношение, а статутът на държавните служители по ал. 1, т. 1 се урежда с този закон. Статутът на държавните служители по т.2 се определя от Закона за държавния служител „**Държавните служители в МВР изпълняват служба на държавата и техният правен статус, както на всеки държавен служител, се определя от волята на държавата, обективизирана в актове на публичното право и в частност на административното. Държавен служител е конституционно понятие. Чл.116, ал.1 от Конституцията на РБ**

определя държавните служители като изпълнители на волята и интересите на нацията. В чл.2,ал.1 от ЗДСЛ е дадено легално определение на понятието държавен служител- това е лице, което по силата на административен акт за назначаване заема платена щатна длъжност в държавната администрация и подпомага органа на държавна власт при осъществяване на неговите правомощия . Фактът, че правният статус на държавните служители по чл.142,ал.1,т.1 от ЗМВР,е регламентиран в специалния закон,не означава,че по същността си те са някаква категория служители на държавата извън останалите, които изпълняват държавна служба. Държавните служители в МВР са част от конституционното понятие „ държавен служител“. ТР№2/26.02.2014 година на Общото събрание на ВАС на РБ. Длъжностите, които се заемат от държавните служители, се определят в Единен класификатор на длъжностите в администрацията, който се приема от Министерския съвет и се обнародва в "Държавен вестник." Легална дефиниция на понятието длъжност в администрацията е дадено в чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията,според която „длъжност в администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От своя страна, ЗДСЛ не дава определение на понятието „държавна служба“. Т. определение няма и в действащото българско законодателство и то се извежда от теорията. Държавната служба е трайно изградена институция, осигуряваща постоянното и непрекъснато функциониране на държавния апарат за реализиране на държавни цели и задачи. Държавна служба съществува не само при държавните административни органи, но при другите органи, осъществяващи държавни функции. Държавната служба не е непосредствено свързана с производството на материални ценности, тя не е материално-производствена дейност, но тя може да бъде дейност по подготвяне на условията за осъществяване на материално производство. Държавната служба е институция на държавата и има за основно предназначение да реализира държавната политика, държавните интереси, както и обществения интерес, представен в държавната политика. Функционирането на държавната служба е свързано с упражняването на държавна власт и при осъществяването ѝ винаги се действа от името на държавата, и затова държавната служба е израз на държавно-властнически правомощия, и нейното нормално функциониране се гарантира от държавната власт, като при нужда за целите на изпълнение на задачите на държавната служба може да се прибегне и до държавна принуда. Държавната служба се осъществява на основата на правото-тя е правно регламентирана и представлява система от правни норми, общи и специални, които уреждат принципите и правилата на осъществяване на държавната служба, правата и задълженията на държавните служители, отговорността и зависимостта между функционирането на държавната служба в различните държавни органи и звена. Като обобщение може да се каже, че държавната служба е изградена с цел да се организира постоянното осъществяване на функциите на държавата. Държавната служба е правно регламентирана, свързана с упражняването на държавната власт, дейност за осигуряване на трайното и непрекъсваемо функциониране на държавния апарат. Тя е административно-правен институт. Понятието“ държавна служба е дефинирано и в Решение № 5/1993 на КС на РБ, който сочи “**че най-общо**

държавната служба е дейност по осъществяване на функциите на държавата. Тази дейност се извършва от името на държавата и за реализиране правомощията на предвидените в Конституцията нейни органи. За нея се предвижда и обикновено се получава възнаграждение. Това не е дейност, непосредствено свързана с производството на материални ценности. Този най-общ смисъл на понятието "държавна служба" обаче не изключва и особеностите, с които то се употребява в Конституцията и които то придобива в зависимост от конкретното си систематично място и от съответния правен институт, с който е пряко свързано."

Дисциплинарно наказание "Порицание" се налага за неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители чл.200,ал.1, т.11 от ЗМВР.

От доказателствата по делото е установено, че на дата 07.03.2023 година оспорващият К. около 08,35 часа в [населено място] в сградата на ДАТО в присъствието на прекия си ръководител Д. Т. ВПД- Началник сектор 23 на отдел 02 към ДБ е отказала да изпълни даденото и разпореждане от И. Р. ВПД- Началник на отдел 02 към ДБ да се яви в 10 ,00 часа на 07.03.2023 година за проверка на квалификацията и за водач на служебен автомобил за оперативни цели пред постоянно действаща комисия, назначена със Заповед № РД-30/28.07.23.05.2019 година на Председател на ДАТО, като е отказала да се яви с мотив, че не е в кондиция да се яви пред комисия, както и не е изпълнила разпореждането на прекия ръководител – Р. да изготви доклад до него, в който да изложи мотивите си за отказа. Неоснователен е доводът на процесуалния представител на оспорващия и на самия оспорващ в жалбата, че липсва правно основание на разпореждането, което и е дадено, което е съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице, защото нито в Инструкцията, нито в ЗМВР е посочено като изискване при издаване на устно разпореждане да се посочва правното основание за неговото издаване. Нещо повече дори, съгласно чл.6,ал.1 от Инструкцията Разпореждане е устно или писмено волеизявление чрез резолюция на лицата по ал. 1, изискващо конкретно поведение от съответните служители на МВР. Заповедта и разпореждането се издават само във връзка със служебното правоотношение на служителя, не уронват и не накърняват неговата чест и достойнство. Служител, който прецени, че заповед или разпореждане са неправомерни, излага пред издалия ги писмени доводи за това, а при невъзможност - устни доводи.) В случаите по ал. 4 служителят изпълнява заповедта или разпореждането след писмено потвърждаване, като отговорност за последиците носи издалият ги. Заповед или разпореждане, водещи до извършване на престъпление, не се изпълняват. В случаите по ал. 6 служителят незабавно уведомява горестоящия ръководител на служителя, издал заповедта или разпореждането.

В конкретния случай липсват доказателства, които да сочат, че К. е оспорила издаденото и разпореждане и е спазила процедурата, визирана в чл.6 и сл. от Инструкцията за явяване пред Комисията за проверка на способността и да управлява МПС. Изложените от нея доводи, че страда от заболяване, което не и позволява да шофира, не може да доведе до извод, че същата именно поради това не е изпълнила разпореждането на прекия си ръководител- Началник на отдел. След като е имала предписание да не шофира продължително, тя е следвало или да оспори даденото и разпореждане по съответния ред или да представи доказателства пред Комисията, която следва да извърши проверката, а доказателства в този смисъл липсват. Представеното в съдебно заседание,

проведено на 24.10.2023 година Медицинско свидетелство за трудоустрояване на държавен служител от МВР, с което е предложено на ЦЕЛК – МВР да трудоустрои за срок от 6 месеца считано от 22.06.2023 година на оспорващия с противоположни условия на труд – тежко физическо и продължително статодинамично натоварване на гръбначен стълб, горните и долни крайници, шофиране и работа при неблагоприятни атмосферни условия е след издаване на заповедта. Оспорващият е имал процесуалната възможност при издаване на разпореждането да представи доказателства, които не и позволяват да изпълни разпореждането, както и да оспори даденото разпореждане по съответни ред, но не го е направила, с което безспорно е осъществила състава на нарушението, визирано в нормата на чл.200,ал.1, т.11 от ЗМВР- неизпълнение на разпореждането на прекия ръководител, дадено на дата 07.03.2023 година. Неподкрепен и противоречив е и доводът на процесуалния представител на оспорващия, че същата не запозната с представените правила в съдебно заседание, проведено на 24.10.2023 година, защото в жалбата изрично е посочено е цитирано, че съгласно Вътрешните правила на ДАТО на последваща проверка се явяват служителите, които в рамките на една календарна година са извършили три нарушения по време на движение/ което сочи, че служителят е запознат с тези Вътрешни правила, които изискват явяване на изпит. След като нарушението е безспорно установено, както времето и мястото на извършването му, съвсем законосъобразно компетентният дисциплинарно наказващ орган- Председател на ДАТО е ангажирал дисциплинарната отговорност на К.. Наред с това, преди да пристъпи към издаване на заповедта, ответникът по оспорването е приел писмените обяснения на нарушителя, адресирани до Дисциплинарно- наказващия орган на дата 09.05.2023 година.

Наказанието е наложено в сроковете, визирани в чл.195 от ЗМВР-не по-късно от два месеца от откриване на нарушението/ а нарушението се смята за открито, когато дисциплинарно-наказващият орган разполага с достатъчно доказателства за виновността и отговорността на служителя/което в случая е станало на дата 09.05.2023 година ,когато е изпратена Справката от проверката и не по-късно от една година от извършването му-07.03.2023 година.

Наложено наказание е и в съответствие с духа и целта на закона-да допринесе за изграждането и утвърждаването на положителния образ на полицейската институция. По силата на чл.4 от Инструкцията, цитирана по- горе и била в сила по време на извършване на нарушенията и по време на налагане на дисциплинарното наказание-дисциплинарното наказание се налага с цел да се въздейства на наказания служител за спазване на служебната дисциплина и да го предупреди да не извършва други дисциплинарни нарушения, възпитателно и превантивно върху останалите служители.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че дисциплинарната отговорност на К. е правилно ангажирана, което предпоставя от своя страна законосъобразност на оспорения административен акт и води до отхвърляне на оспорването срещу него.

С оглед изхода на делото, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. Съгласно чл.143,ал.3 АПК,когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно [чл. 37 от Закона за правната помощ](#).

По аргумент от чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ по административни дела възнаграждението се определя в границата от 100 до 240 лева, а в конкретния случай, делото не представлява фактическа и правна

сложност, за да се присъди максималният размер на възнаграждението на юрисконсулт, проведено е едно съдебно заседание, на което са взели участие двама юрисконсулти, но юрисконсултско възнаграждение следва да се присъди само за един юрисконсулт и то в размер на 100 лева, тъй като делото не представлява правна и фактическа сложност.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК/ приложима по силата на 144 АПК по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от горното и на основание чл.172,ал.2 АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО на С. И. К. от [населено място] срещу Заповед № РД-30-2912/26.05.2023 година на Председател на Държавна агенция“ Технически операции“, с която последният на основание чл.194,ал.2,т.1, чл.194,ал.1, чл.197, ал.1,т.3 и чл.200,ал.1,т.11 предложение второ и ал.2 от ЗМВР, във връзка с чл.19 г, ал.1,т.1,т.7 и ал.2, чл.19, ал.1, т.1 и ал.2 от ЗСРС наложил дисциплинарно наказание „ Порицание“ за срок от 6 месеца на С. И. К.- старши агент III степен в ДБ при ДАТО.

ОСЪЖДА С. И. К. ОТ ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ“ ТЕХНИЧЕСКИ ОПЕРАЦИИ“ СУМАТА ОТ 100 ЛЕВА- ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК,ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 ЗМВР.

СЪДИЯ:

